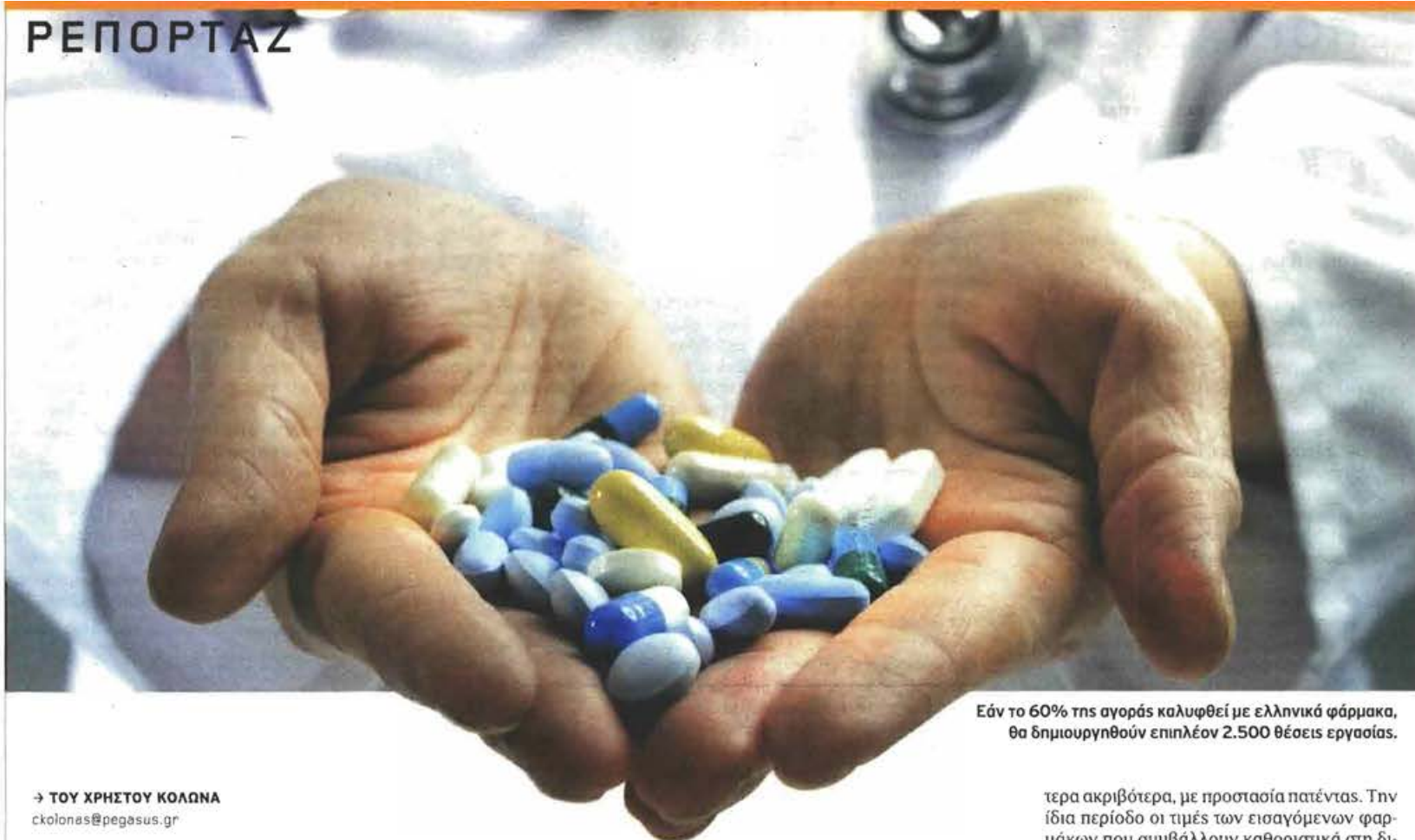

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Εάν το 60% της αγοράς καλυφθεί με ελληνικά φάρμακα, θα δημιουργηθούν επιπλέον 2.500 θέσεις εργασίας.

→ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΟΛΩΝΑ
ckolonas@pegasus.gr

Λόμπινγκ των ξένων πολυεθνικών φαρμακευτικών επιχειρήσεων στις Βρυξέλλες σε βάρος της εγχώριας φαρμακοβιομηχανίας καταγγέλλουν κύκλοι των ελληνικών εταιρειών.

Το αποτέλεσμα, όπως σημειώνουν οι ίδιες πηγές, είναι τα μέτρα που συμπεριλαμβάνονται στα μνημόνια και οι αποφάσεις που λαμβάνονται για τη φαρμακευτική πολιτική να μην πετυχαίνουν πλήρως τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής στον κλάδο (μείωση φαρμακευτικής δαπάνης για ασφαλιστικά ταμεία και νοσοκομεία) αλλά και να οδηγούν σε αφανισμό τις ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες που διαθέτουν 20 μονάδες παραγωγής και απασχολούν περί τις 11.800 εργαζόμενους. Αντίθετα, ευνοημένα βρίσκονται τα ξένα, εισαγόμενα φάρμακα, τα οποία παρά τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, αν και ακριβότερα, κατέχουν μερίδιο της αγοράς της τάξης του 80% έναντι του 20% που έχουν τα ελληνικά. Και ενώ τα τελευταία μπορούν να καλύψουν το 60% των αναγκών της πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης.

Μπροστά στον κίνδυνο της εξαφάνισης ενός από τους ελάχιστους παραγωγικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Γιάννης Δραγασάκης και ο υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού Γιώργος Σταθάκης σε συνεργασία με την Πανελλήνια Ένωση Φαρμακοβιομηχανιών έχουν ετοιμάσει στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης του κλάδου.

Η μελέτη θα παρουσιαστεί τον Σεπτέμβριο, έχει εκπονηθεί από την εταιρεία Planet σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, και θα περιλαμβάνει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος των εγχώριων φαρμακοβιομηχανιών αλλά και τα μέτρα και κίνητρα για την ανάπτυξή τους.

→ **30 εκατ. επενδύσεις σε έρευνα.** Ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ) Θεόδωρος Τρύφων με δηλώσεις του στο πλαίσιο συνάντησης με δημοσιογράφους περιέγραψε τα προβλήματα που έχουν ανακύψει με την ακολουθούμενη φαρμακευτική πολιτική τονίζοντας την ανάγκη αλλαγής της προκειμένου αφενός να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά και όχι μόνο στους αριθμούς η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης αλλά και να στηριχθεί το ελληνικό φάρμακο το οποίο είναι ποιοτικό, ασφαλές, αποτελεσματικό, παράγεται κατόπιν τεράστιων επενδύσεων σε έρευνες και ανάπτυξη, ύψους 30 εκατ. ευρώ κάθε χρόνο. Το οξύμωρο, λοιπόν, με την ακολουθούμενη φαρμακευτική πολιτική είναι πως αν και

ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΑ ΛΟΥΚΕΤΑ ΨΑΧΝΕΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Υποπτα παιχνίδια με τις ακριβές εισαγωγές καταγγέλλουν παράγοντες της αγοράς

«Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία στραγγαλίζεται και κάθε εξάμηνο δεν γνωρίζει τι θα της επιφυλάσσει η τιμολόγηση» λέει ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ), Θεόδωρος Τρύφων.

Μπροστά στον κίνδυνο της εξαφάνισης ενός από τους ελάχιστους παραγωγικούς κλάδους, η κυβέρνηση έχει επεξεργαστεί στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης

η φαρμακευτική δαπάνη (ασφαλιστικών ταμείων και νοσοκομείων) έχει πέσει στα περίπου 2 δισ. ευρώ από 5,1 δισ. ευρώ που ήταν το 2009, εντούτοις ο όγκος των συνταγών δεν έχει περιοριστεί καν. Σύμφωνα με μελέτες που έχουν στη διάθεσή τους οι φαρμακοβιομηχανίες ο αριθμός των συνταγών ήταν 6,5 εκατομμύρια ανά μήνα πριν από την κρίση και παραμένει τόσος ακόμη και σήμερα.

Τα ίδια τα στοιχεία δείχνουν ότι το ελληνικό φάρμακο (ως επί το πλείστον γενόσημο) παρά τη μείωση της δαπάνης δεν έχουν ανεβάσει το μερίδιό τους στην εγχώρια αγορά παρά μόνο μόλις δύο μονάδες από 18% το 2013 σε 20% το 2014. Αυτό συμβαίνει καθώς η πολιτική στον κλάδο του φαρμάκου και συγκεκριμένα της μείωσης της δαπάνης είναι μονοδιάστατη και στηρίζεται μόνο στην τιμολόγηση.

Ενα σύστημα, σύμφωνα με τα στελέχη της ΠΕΦ, που ευνοεί μόνο τη χρήση και αποζημίωση (ασφαλιστικά ταμεία) των ακριβών εισαγόμενων σκευασμάτων. Είναι χαρακτηριστικό ότι το διάστημα 2009-2015 οι τιμές των γενόσημων υπέστησαν δραματικές μειώσεις που ξεπερνούν μεσοσταθμικά το 60%.

Όπως εξήγησε ο κ. Τρύφων τα ελληνικά φάρμακα παρά τη μεγάλη μείωση των τιμών δεν ανέβασαν πολύ το μερίδιό τους στην αγορά, όπως συνέβη σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, και συνεχίστηκε η ενίσχυση των ακριβών εισαγόμενων.

Δύο είναι οι λόγοι:

• **Η αδυναμία ελέγχου** του αριθμού των συστατικών ουσιών που περιλαμβάνονται στα ίδια υψηλά επίπεδα.

• **Η αναίτια υποκατάσταση** φθηνών παλαιών φαρμάκων -κυρίως γενόσημων- από νεό-

τερα ακριβότερα, με προστασία πατέντας. Την ίδια περίοδο οι τιμές των εισαγόμενων φαρμάκων που συμβάλλουν καθοριστικά στη διαμόρφωση της δαπάνης υπέστησαν μικρές μόνο μειώσεις, ενώ η χρήση τους παραμένει ακόμη και σήμερα σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα, που δεν δικαιολογούνται από τον πληθυσμό, τη νοσηρότητα και το επιδημιολογικό προφίλ της χώρας.

Σύμφωνα με τον πρόεδρο της ΠΕΦ, «η ελληνική φαρμακοβιομηχανία στραγγαλίζεται και κάθε εξάμηνο δεν γνωρίζει τι θα της επιφυλάσσει η τιμολόγηση. Οι αντοχές της είναι μέχρι το 2017 (σ.σ. ακολουθούν κι άλλες δύο μεγάλες ανατιμολογήσεις)». Σημειώτεον για να επιτευχθεί η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, όπως έχει καθοριστεί από τους μνημονιακούς στόχους, κάθε υπέρβαση επιστρέφεται στη δημόσια ασφάλιση από τη φαρμακοβιομηχανία. Κάτι που πλήττει κυρίως τις ελληνικές επιχειρήσεις.

→ **Αξιολόγηση.** Όπως τονίζει η ΠΕΦ, απαιτείται έλεγχος του αριθμού των συντογογραφούμενων συσκευασιών αλλά και η καθιέρωση ενός συστήματος αξιολόγησης της θεραπευτικής ιδιότητας και της τεχνολογίας. Μάλιστα ο κ. Τρύφων προχώρησε και ένα βήμα παραπέρα, φέρνοντας το παράδειγμα της Ισπανίας η οποία θέσπισε ως έναν από τους συντελεστές τιμολόγησης και την προστιθέμενη αξία που δίνουν στη χώρα των φαρμακοβιομηχανιών που παράγουν τα σκευάσματα.

Στελέχη των ελληνικών επιχειρήσεων, επίσης, υπαινίσσονται ως μία από τις στρεβλώσεις του συστήματος και τα υψηλά περιθώρια κέρδους στην εμπορία του φαρμάκου, σημειώνοντας πως όσο πιο ακριβό είναι ένα σκεύασμα τόσο πιο υψηλά είναι τα κέρδη. Υπογραμμίζουν ακόμη ότι η Ελλάδα παραμένει από τις χώρες με την υψηλότερη κατανάλωση ακριβών φαρμάκων.

Ο κ. Τρύφων τονίζει τις δυνατότητες ανάπτυξης που έχει η εγχώρια φαρμακοβιομηχανία προσφέροντας προστιθέμενη αξία αλλά και θέσεις εργασίας. Επικαλέστηκε πρόσφατες μελέτες όπως της McKinsey και του ΚΕΠΕ, οι οποίες δείχνουν πως αν το 60% της αγοράς καλυφθεί με φάρμακα εγχώριας παραγωγής σε χαμηλές τιμές, τότε η συνολική επίδραση στο ΑΕΠ θα είναι της τάξης των 3,4 με 3,8 δισ. ευρώ, θα δημιουργηθούν επιπλέον 2.000 με 2.500 θέσεις εργασίας και η συνολική επίδραση στην απασχόληση θα είναι 13.000 με 15.000 θέσεις εργασίας.

Ο ίδιος πρότεινε ακόμη και τη δυνατότητα η Ελλάδα να μετατραπεί σε ένα ερευνητικό hub της περιοχής με τεράστια οφέλη και αξιοποίηση του ελληνικού επιστημονικού δυναμικού.